

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 209. Antonii Gallonii & Guilielmi Barclai decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

nominis sui gloria functus ad Vafaten-
 fem Ecclesiam Episcopus circa annum
 Domini millesimum quingentesimum
 septuagesimum secundum nominatur.
 Interfuit quoque Blesensibus Cleri co-
 mitiis, postea a Melodunensi Conventu
 ad Henricum III. in caussa circa disci-
 plinam Ecclesiasticam, & Canonicas
 Præfulum electiones decretus, tandem
 meritis, annisque gravis Juberthi in
 arce sua die quarta Februarii vitæ fi-
 nem fecit: Posteris ingenii sui monu-
 menta reliquit. I. Opus dogmaticum
 contra Duplessium Mornæum Calvi-
 nistam. II. eruditas Annotationes
 in Eusebii, Pampili, Hieronymi &
 Prosperi Aquitanici opera Chronica.
 III. Commentarium in Prophetiam Ab-
 diam, præter Chorographiam, & ver-
 sionem quarumdam annotationum Rab-
 binorum in Prophetas minores. Scri-
 psit etiam plures epistolas eruditione
 plenas.

Sæc. XVII.
 A. C. 1605.

§. CCIX.

*Antonii Gallonii & Guilielmi Bar-
 claii decessus.*

Huic accensemus Antonium Gallo-
 nium, qui Romæ institutum Pres-
 byterorum Oratorii professus multa e-
 ruditionis suæ specimina edidit, præ-
 clarus

Bayle du
 Pin Bibl.
 Eccles.
 Sæc. XVII.
 Erythr.
 Pinac. III.
 pag. 616.

Sæc. XVII. clarus Cæsar̄is Baronii vindex; cum
A. C. 1605. enim hic in suis Annalibus S. Grego-

Thomass.

vit. Doct.

Vir.

Calmet Hist.

de lorrain.

tom. 2. l. 32.

rium Magnum Papam nullatenus Oculis Sancti Benedicti Monachum fuisse asseruisset, mox Constantinus Bellocus Congregationis ac Monasterii Cassinensis Monachus librum edidit, cui titulus: *Gregorius Magnus Instituto Sanctissimi Patris Benedicti restitutus*. Hanc seignior vero Gallonius, apologeticum edidit librum *pro assertis in annalibus Baronii de Monachatu S. Gregorii Papæ contra Constantinum Bellocum, aliosque Monachos Montis Cassini*. Ceterum præter hanc apologiam scripsit anno millesimo quingentesimo nonagesimo primo librum Clementi VIII. nuncupatum, atque ab eo latine redditum *de Crucibus Martyrum, & vitam S. Philippi Neri*. Paris ferme fati socius erat Guilielmus Barclaius Aberdoniæ in Scotia ex vetere ac nobili Barclaiorum familia ortus, qui cum apud Mariam Scotiæ Reginam plurimum valeret, totamque adolescentiam suam ac primos florentis ætatis annos in aula exequendis Aulicorum officiis trivisset, jam triginta annos natus, vix prima litterarum vestibula adhuc salutaverat: postea vero ad seria animum applicans, cum apud Reginæ Filium & Regni Successorem ob Religionis diversitatem gratia excidisset

cidisset, ex Anglia in Franciam anno **Sæc. XVII.**
 Christi millesimo quingentesimo septua- **A. C. 1605.**
 gesimo tertio contendit, ubi apud Bi-
 turices sub Jacobo Cujacio tum maximi
 nominis Jurisconsulto in jurisprudentiæ
 studium tam impigro labore, tantoque
 profectu incubuit, ut ab eodem Cujac-
 cio juris Civilis publice interpretandi
 potestatem acciperet. Sexto post an-
 no a Carolo III. Lotharingiæ Duce ad
 Mussipontanam Academiam Juris Ci-
 vilis Professor nominatus, postea secre-
 toris consilii Minister ac libellorum sup-
 plicum Præfectus creabatur, quo mu-
 nere per plures annos cum maxima
 laude animique tranquillitate fungeba-
 tur, donec Joannem Filium suum, quem
 unicum habebat, Jesuitis erudiendum
 tradidisset. Hi enim, cum in puero
 summam ingenii docilitatem animad-
 verterent, omnem dederunt operam,
 ut illum in Loyolistarum militiam ag-
 gregare possent; cum autem ibidem
 quoque communis esset fama, quod hi
 optimorum ingeniorum aucupium fa-
 cere soleant, rem brevi Joannis Paren-
 tes subodorati horum consilia disturba-
 runt: inde vero Guilielmus tam atro-
 cem in se concitabat tempestatem, ut
 cum uxore & Filio e Lotharingia ex-
 cedere cogeretur. Igitur in Angliam
 reversus a Jacobo I. Rege honorifice ex-
 cipitur,

Sæc. XVII. cipitur, ad Consiliarii dignitatem am-
 A. C. 1605. plis stipendiis Londinum evocatus: cum
 vero avitam Religionem, cui immota
 fide adhærebat, indies magis opprimere
 cerneret, maluit Regis oblata repu-
 re, quam vel levissimam desertæ fidei
 suspicionem incurrere: unde veritas,
 ne ejus Filius Regi ob ingenii aciem
 percarus, lenociniis captus a vera fide
 abduceretur, Anno a partu Virginis
 millesimo sexcentesimo in Franciam re-
 vertebatur, in Andegavensi Academia
 primariam Juris civilis Cathedram mo-
 deratus, ubi etiam, cum jam per quin-
 quennium docuisset, hoc anno vitam
 cum morte commutavit. Exstant plu-
 res illius Commentarii in varios Juris
 civilis titulos: scripsit etiam tractatum
 de regno & regali potestate adversus Mi-
 narchomachos, ceteris vero ejusdem lu-
 cubrationibus palmam eripit liber de
 potestate jure & imperio Papæ in Re-
 ges & Principes sæculares, quem pri-
 mum ejus Filius decimo post obitum
 Patris anno publici juris fecit, & con-
 tra Bellarmini tractatum vindicavit, e-
 dito libro, cui titulus: *Pietas seu vin-
 diciæ pro parente Guilielmo: Quemadmo-
 dum vero Patris liber anno millesimo
 sexcentesimo nono die nona Novembris,*
*ita & Filii vindiciæ quarto post anno
 die decima Maji a Sacra Congregatione*
 pro-

proscriptæ sunt, ambo tamen libri nunquam avidius, quam post hoc interdictum, uti fieri amat, a literatis fuere conquisiti. Inter Philologos numerari meretur Robertus Constantinus Cadomi in Normannia natus, qui ibidem elegantiores literas, hæbraicam, græcam latinamque linguam professus Historiæ studio sese impendit, ac mortuo Julio Cæsare Scaligero ipsius annotationes in Theophrastum edidit, Auctoremque a Plagii vitio vindicans, plura alia opuscula typis vulgavit. Obiit anno ætatis suæ centesimo tertio integris corporis mentisque sensibus, & præcipue memoria adhuc valida, quæ tamen præcipue in literatis senio confectis inter ceteras animæ facultates prima vacillare ac debilitari incipit.

Sæc. XVII.
A. C. 1605.

§. CCX.

Ulyssis Aldrovandi decessus.

Enimvero Ulysses Aldrovandus ex illustri Comitum Aldrovandorum genere ortus præcipuum sibi locum inter Philosophos ac Medicos vendicaret, cum vero scriptorum, quæ posteris reliquit, excellentia æque ac numero vix hoc in sæculo sibi parem habuisset, & insuper naturales suas pervestigationes doctrinis ad mores instituendos aptissimis

Miræus de
Script.
Eccles.
Sæc. XVII.
Bumald.
Bibl. Bonon.

Hist. Eccles. Tom. LIII. B b b mis